KAALEPI KÜLATEATAJA

NR. 2 SEPTEMBER 2013 TASUTA

SUVEST SAAB SÜGIS...

Kätte on jõudnud aeg, mil päike hakkab järk-järgult madalamalt käima ning inimesed üha kihilisemalt riietuma. Käes on sügis. Kindlasti oli kõigil meeldejääv ja seiklusi täis suvi. Loodan, et suutsite akud päikesest täis laadida, et pikale hämarale perioodile julgelt vastu astuda ja tervist hoida piisavalt, et mitte saada külma ja haigestuda.

Nagu näha, siis Kaalepi Külateataja tuli selleks, et jääda. Meie tubli toimetus on agaralt artikleid kirjutanud, et anda taaskord asjalik ülevaade külas toimuvast ning pakkuda veidike meelelahutust hämarasse sügisõhtusse.

See number nägi trükisooja tänu tublidele rahalistele toetajatele:

> Maiu Mäe, Kaupo Mäe, Helmut Laube, Kristiina Gaidalenko, Irena Bombul, Virve Laube

Suured tänud teile! Kõik rahalised ja ka moraalsed toetused on väga teretulnud, sest niiviisi saame toimetada soovijatele tasuta ajalehed.

Entusiastlik ja särasilmne toimetus on nõus artikleid kirjutama nii palju, kui sulest tuleb. Neid ikka tuleb!

Toimetusse võivad jällegi alati kõik tulla. Samuti võib iga kell saata meile oma artikleid või vihjeid, igasugune kirjatöö on teretulnud!

Mina aga soovin mõnusat kooliaastat kõikidele, kes peavad veel koolipingis istuma ning teistele edu ja õnnestumisi sügisperioodil! *Kaalepi Külateataja peatoimetaja Mare Laube*

TERE JÄLLE!

Septembrikuus meil kõik on uus...

Midagi ei ole teha – sügis tuleb uksest ja aknast ja lapsed on alustanud kooliteed. Meie küla ei saa kurta, esimesse klassi läks neli last, jõudu jaksu nii lastele kui nende vanematele.

Isiklikult rõõmustan valminud kergliiklustee üle, kus septembrist on ka valgustus. Jalutasin ühel õhtul tulede valgel ja nautisin vaikust, tähti ja kuud. Tavaliselt ma pimedas õue ei kipu aga nüüd ei ole mingit takistust päeva lõpetada näiteks väikese jalutuskäiguga. Loodan et paari aasta pärast ühendab kergliiklustee meid mitte ainult Seidla vaid ka juba Ahula külaga.

Õnneks on siiani ilmad olnud väga ilusad ja soosinud nii suuri kui väikeseid põllumehi saagikoristusel, kui ka vee- ja kanalisatsioonitrassi ehitajaid Kaalepis. Loodan et kõik kaevetööd saavad enne suuremaid vihmasid lõpule.

Lõpetuseks tahaksin teid ärgitada metsa ja rabasse minema, kartmata hundijutte. Meie käisime ühel pühapäeval Kaalepi rabas jõhvikal. Raba on nii kuiv et korjata sai nii põlvili, istudes või kasvõi külili. Rabast välja tulime sellisest kohast, kus muidu ei kannata eriti kõndidagi.

Soovin teile ilusat ja värviderohket sügise algust! *Külavanem Maiu Mäe*

SELLES NUMBRIS

KOOLI-ERI	2 3
XBOXI TANTS SEPPADE PÄEV	4
PEREPÄEV	5
CONTRA LUULEÕHTU	6 7
MERELAAGER	7
FOTOJAHT LASTELAAGER	8
HELMEHALDJAD	9

TERE, KOOL!

On kätte jõudnud septembrikuu. See tähendab seda, et suvised päikeselised päevad jäävad selja taha ning lastel tuleb selga tõmmata koolikott ja kooli poole teele asuda. Meie küla laste ja noorte seas leidub nii esimesse klassi minejaid, kui ka põhikooli lõpuklassi astujaid, keskkooli astujaid ja abituriente, ülikoolis käijaid – seega igast vanusest ja igast astmest.

Kooliteed alustasid:
Heleriin Gunin - HG
Raimond Mäe - R
Hirvo Rannu - HR
Aleks Homin - A

Oled nüüd veidi aega koolis käinud. Kuidas tundub?
HG: Väga meeldib, pean veel natuke ainult lugemist harjutama.
R: Muljed head, koolimaja meeldib, aga kõik räägivad, et seal kummitab keegi. Aga kummitused kardavad valgust. Koolis on hea õppida, klass on tore.
A: Koolis meeldib käia, mul läheb hästi seal. Vahetundides me mängime, mõnikord saame õues olla – siis mängime Transformereid. Mängime mõnikord esimese klassiga lauamänge ka.
HR: Väga meeldib, raske on ainult hommikul vara üles saada. Vahetundides mängime zombie't. See on nagu kull, aga hoopis zombie! Mulle meeldis see, et käisime klassiga seenemetsas. Üks tädi tutvustas seal seeni, käisime loodusemajas ja ta näitas seentest filmi ja rääkis ühest puuseenest, millest saab tuld teha – tuleseen oli see.

Kuidas meeldivad sulle õpetajad?
HG: Hästi meeldivad. Lemmikõpetaja on klassijuhataja Mare Kabel, sest temaga on mul kõige rohkem tunde. Teised õpetajad on ka normaalsed, saan hästi läbi nendega.
R: Meeldivad, lemmikut veel ei ole.
A: Hästi, lemmikõpetaja on Merle.
HR: Saame hästi läbi ja meeldivad ka. Lemmikõpetaja on kunstiõpetaja Kersti, sest ta õpetab kunsti. Teised õpetajad on ka toredad.

Aga klassikaaslased?
HG:Väga meeldivad, kõik hoiame ilusti kokku ja ei ole riius. Meid on kaheksa ja saame väga hästi läbi. Mängime vahetundides koos.
R: Hästi, ainult üks natuke ei taha õppida, hakkab kohe vinguma. Mulle meeldib õppida.
A: Saame hästi läbi. Meil on kaks klassi koos. Esimene ja teine. Meil esimeses klassis on 5 õpilast ja kõik head sõbrad.
HR: Väga hästi, kehalises näiteks tegime isegi võistkonnad. Väga hästi saan läbi nendega.

Kelleks tulevikus saada tahad? Miks?
HG: Kunstnikuks. Sest et joonistada on lahe.
R: Politseinikuks, see on niivõrd tore amet. Saab kaabakaid püüda.
A: Ma ei teagi.. Äkki trakatsijuhiks, mulle meeldivad traktorid ja rekkad.
HR: Tuletõrjujaks, sest et ma tahan tuld kustutada ja inimesi aidata.

Mis on su lemmik õppeaine? Miks?
HG: Ma arvan, et kunst. See on nii lahe, saab erinevaid asju teha. Tegime seenepilte. Mulle meeldib joonistada.
R: Kehaline—seal saab joosta.
A: Arvutii—seal saab mängida.
HR: Kunst, sest seal saab joonistada ja kleepida.

Ülikooli 2. kursus:
Sirje Laube

Kus ülikoolis käid ja mida õpid?
Käin Tartu Ülikoolis ja õpin geenitehnoloogiat.

Kuidas sa nii keerulise ala peale sattusid?
Gümnaasiumis sai bioloogias seda osa võetud ja see mulle täitsa meeldis. Mõtlen, et minust võiks tulevikus sel alal kasu olla, sest see mulle täitsa sobib. Huvi pakub ta mulle nüüd veelgi rohkem, sest mida aeg edasi, seda huvitavamaks too ala läheb.
Ülikoolis esimene aasta möödus põhitõdesid loodusteadustest omandades. Aga nüüd, teisel aastal läheb juba huvitavamaks ja rohkem erialasemaks. Tartus on üsna hea elada, mõnus koht.

Lähed siis teadlaseks?
Eks aeg näitab. Ka see võimalus on täitsa olemas.

Kuidas sul põhikooliaeg möödus?
Nagu ühel üsnagi tavalisel õpilasel ikka. Siis ma kindlasti mitte ei teadnud, et ma tulevikus sellise ala peale satun. Valgustushetk tuli ikka gümnaasiumis.

Kuidas sul gümnaasiumiaeg möödus?
Ikka toredasti, dramaatiliselt ka mõneti. Need aastad lendasid kui linnutiivul. Kuna elasin ühiselamus, oli see hea sissejuhatus iseseisvasse ellu. Tulin toime küll.

Intervjueeris Mare Laube

Kaarin Rannu

Gümnaasiumi lõpuklass:
Mare Laube

Käisin Albu Põhikoolis 9 aastat. Lõpetasin 2011 ning samal aastal astusin Nõo Reaalgümnaasiumisse. NRG-s õpetatakse süvendatult reaalaineid. Mina õpin looduskallakuga klassis, kus on teistest paralleelidest rohkem bioloogiat ja keemiat.
NRG-sse astumine tähendas kodust eemale kolimist üsna mitmeks aastaks. Ühikaeluga harjusin kiiresti ning olen läbi elanud nii mõndagi – iga aasta on omamoodi eriline olnud.
Esimesel aastal sain elada vanas ühiselamus, kus võis pesuruumides torude pealt näiteks sammalt leida ning kus käisid vilistlaste ürituste aegu mitukümmend aastat vanemad inimesed rääkimas, mida nad kõike selles toas, kus ma elasin, ära teinud olid.
Teisel aastal aga leidis aset nö 'eriline aasta', nagu meie direktor Jaanus Järveoja pidevalt kinnitas. See tähendas seda, et ühiselamud ja koolimaja Nõos läksid mahalammutamisele ja uuesti ülesehitamisele ning õpilased majutati Tartu Tervishoiu Kõrgkooli 7-korruselisse ühiselamusse ning õppetöö toimus Tartu Täiskasvanute Gümnaasiumi hoones, Chemicumis, Biomedicumis ja Tehnoloogiainstituudis. Aasta möödus linnas elades ja erinevate hoonete vahel seigeldes.
Nüüd on aga kätte jõudnud kolmas aasta ja taaskord on kõik erinev eelnevast. Õpime taas Nõos, ent uhiuues koolihoones ja elame samuti uhiuuees ühiselamus. Meil on au õnnistada uued toad sisse.
See aasta on minu jaoks väga eriline. Olen abiturient, mind ootab ees eksamiperiood ja lõpetamine, mis tähendab, et vaja on genereerida tulevikuplaan.
Hetkel aga on mul rõõm juhendada oma rebast, tegeleda tavapärase õppetööga ning huvitegevusega ja võtta viimast sellest ülitoredast koolist, mis ühendab inimesi üle kogu Eesti.

Henry-Sven Adams

Henry-Sven Adams

Kaarin Rannu

Johannes Kask

KÜLATOAS KÄIS TANTSUPIDU

Tantsuhuvilised

Foto: Tiina Kask

Peale seda, kui olime kasutada saanud Albu Noortekeskuse Xboxi, tuli ka Kaalepi kogukonna liikmetelt ettepanek muretseda Albu valla küladetuppa Xbox. Projekt saigi kirjutatud Kaalepi küla seltsingu nimel. Seda tegi Siiri Mäe 01.oktoobriks 2012. Projekt läks korda ning Jõuluvana andis selle pidulikult üle jõulupeol.

Teisipäeval, 19. märtsil toimus Kaalepi küladetoas lustakas võistutantsimine Xboxi järgi. Võistlusel osales hulgaliselt võistlejaid üle valla.

Nooremate hulgast saavutas esikoha Raimond Mäe, teise koha suutis endale tantsida Marko Stamm ning kolmaas koht läks Õnne Liis Lippandile.

Vanemate vanusegrupis saavutas esikoha Kadi Tihane, teise koha Geirid Saame, kolmanda koha Hanna Liina Lippand.

Täiskasvanute vanusegrupis jagasid esimes ja teist kohta Mari-Liis Tommula ja Signe Selge.

Meie väikseim osavõtja oli Tristan Homin, kes ikka usinasti kaasa tantsis.

Eriauhinna väärilisteks tantsisid end Annika Süving, Helerin Gunin ja Johannes Kask, kes oli ühtlasi vanema vanusegrupi ainus julge poiss.

Tiina Kask ja Johannes Kask

KAALEPI KÜLA ESINDUS SEPPADE PÄEVAL

Gangnam style

Foto: Tiina Kask

Sellel aastal toimus Kaaruka Seppade päev juba seitsmendat korda. Päris mitmendat korda oli kohal ka Kaalepi küla esindus, seekord isegi kahe trupiga ja lisaks veel tublid näomaalijad-ehtemüüjad neiud.

Kui kirjandusklassikast malli võtta, siis võib öelda, et kui meie kohale jõudsime, oli pidu juba alanud. Sepad toimetasid täies hoos, müügiletid olid kauba all lookas. Kõigepealt tutvusimegi seppade tegemistega ja uudistasime, mida müügiks pakutakse.

Üsna pea jõudis kätte aeg "lavalaudadele" astuda. Esimesena tuli oma oskusi näidata Kaalepi tublidel lastel (Marko, Raimond, Heleriin, Hirvo), nende esituses nägime kohalikku versiooni "Gangnam style'ist". Rahvale meeldis see päris hästi, muusika oli hoogne ja lastel seljas ülilahedad kostüümid – läikivad riided, päikeseprillid, kübarad. Tädi Tiina arvas küll, et proovis oli number pisut paremini õnnestunud, aga eks lavanärv teeb ka oma töö.

Kaalepi Kutid

Foto: Tiina Kask

Mõne aja pärast tuli lavale minna ka kuulsatel Kaalepi Kuttidel (Tiina, Terje, Maiu, Sirle). Neid saatis rahva hulgas tõeline menu, kõigil oli lõbus ja nii mõnigi ehmatas esinejate hulgas tuttavaid ära tundes.

Ka Anul ja Mari-Liisil läks laadal hästi, palju osteti nende poolt valmistatud muffineid ja populaarne oli ka õnneloos. Laste hulgas on alati minekut näomaalingutel, nii oligi Mari-Liisi juures pidevalt käratsev hulk lapsi, kes oma järge ootasid.

Meie poolt suur aitäh päeva korraldajatele ja loodame järgmisel aastal taas kohtuda!

Triin Rannu

KAALEPI PEREPÄEV

25. augustil, pühapäeval, toimus Kaalepi külas iga-aastane traditsiooniline perepäev. See päev ongi loodud külarahvale ja kõikidele huvilistele, et veeta nii pere, kui ka teiste inimestega üks tore päev. Planeeritud oli mitmeid erinevaid tegevusi.

Kell 12:00 alustasid perepäeva erikülalised – improvisatsiooniteatri Improkraatia liikmed – neli noormeest, kes pakkusid meelelahutust ja naeruteraapiat terveks tunniks. Lisaks sellele veetsid nad külarahvaga ka umbes pool päeva, võttes osa erinevatest tegevustest.

Sel aastal toimus perepäeval ka laat – võimalik oli soetada endale õnneloosist esemeid, raamatuid, ajalehte, näomaalingu, jäätist, karastusjooki, toormahla, muffineid, kooke, pulgakomme, jäätisekokteili ja muudki. Laat osutus üsna populaarseks ja müüjad jäid päevaga rahule, lauad olid lõpuks üsna tühjad.

Loomulikult ei möödunud päev isade-poegade vahelise jalgpallita ja emade-tütarde wokiroa küpsetamiseta. Huvilised said osa võtta ka mõningatest mängudest või lauamängudest.

Perepäev kestis nii kaua, kuni jätkus osalejaid. Õhtul jätkus üritus filmiõhtuga, mis kestis hiliste õhtutundideni välja. Kolm filmi olid piisavad, et lõpetada päeva.

Oli tore päev. Õnneks vedas ka ilmaga – päike paistis õhtuni välja.

Aitäh korraldajatele ja kõikidele osalejatele. Järgmisel aastal jälle!

Mare Laube

Selle aasta perepäev oli väga tore. Nagu kõigil eemistelgi, sai mängida isade-poegade vahelist jalgpalli, süüa emade küpsetatud friikartuleid ja grillvorste. Samas mina isiklikult sööks pannkooke moosiga, mis oli saanud juba mõnusaks traditsooniks Kaalepi perepäevade ajaloos.

Külas käisid improteatri Improkraatia liikmed. Nad näitlesid väga huvitavalt ja naerda sai korralikult.

Veel mängisime võrkpalli, ainult et palli asemel oli vett täis õhupall. Üles oli ka seatud jäätisekülmik, kust sai osta mõnusat külma jäätist. Sealt võis kohe edasi minna mängima lauamänge. Nüüd on selleks võimalus ka külatoas, sest ka Kaalepisse soetati sealt mõned mängud.

Õhtupoole lahkusid inimesed taas oma kodudesse ja Kaalepi jäi vaikseks – inimesed toimetasid oma koolieelseid toimetusi.

Henry-Sven Adams

Fotod: Mare Laube

LUULETAJA CONTRA KAALEPIS

Ühel ilusal augustikuupäeval võis Kaalepi külavahel näha liikumas teada-tuntud luuletajat Margus Konnulat aka Contrat. Kuidas ta ometi meie külla tee leidis ja mis ta siin üldse tegi?

Korraldajad ja Contra

Foto: Henry-Sven Adams

Lugu algas augusti kolmandal nädalal, kui Sirle käis välja idee, et võiks kutsuda Kaalepisse esinema Contra (Margus Konnula). Algul tundus see naljana, ent mis edasi sai—seda teate juba ise. Nimelt Sirle jutu peale hakkasid Marel kohe näpud sügelema ja ta kukkus kirjutama, mille tulemusena sai naljast tõsine mõte, sest Contra oligi nõus ja tahtis külastada juba enne suve lõppu veel Kaalepit.

Nüüd pidime hakkama mõtlema, kus ta esineb ja kõike muud ka sinna juurde. Mare, nutikas tüdruk, leidis kiiresti lahendused kõikidele küsimustele. Contra sõitis siia omal vabal tahtel bussiga. Pärast seda, kui olime tal bussivastas käinud, kinnitas ta kõhtu (Annika Laube tegi süüa ja Tiina Kask hommikusöögi), ning asusime Seidla poole. Seidla tuulikus tehti talle põhjalik ekskursioon veskis.

Saime kasutada pubi ürituse toimumiskohana. Meil oli avatud ka baar, kust said külastajad endale midagi hamba alla ja samas toetasid sellega omalt poolt luuleõhtu toimumist. Aitäh teile! Üritus oli väga lahe ja nagu näha oli, siis publikule meeldis, ning Contrale endale ka.

Aitäh Marekule, kes tõi meile baari inimestele snäkke ja aitäh ka kõikidele, kes meile vähegi abiks olid!

Kristiina Kask

Kerge lõbusõit jahukotil veskis

Foto: Mare Laube

Ei ole just palju külasid, mille elanikud võivad rõõmustada neile ja kodukohale pühendatud luuletuse üle. Just sellise kingitusega sai Kaalepis hakkama, vahetult enne kohale saabunud publikuga kohtumist, Margus Konnula alias Contra. Luuleringkondades juba kakskümmend neli aastat sulge lennutanud Urvastest pärit mees on lisaks meisterlikule riimiseadmisoskusele laiemale üldsusele tuttav veel ka teleekraanilt ning aastatega võib teda järjest tõenäolisemalt trehvata mõnel rahvaspordiüritusel. Oma esinemises jutustas Contra mitmetest toredatest seikadest tema elus, mis said enesestmõistetavalt mahlakat lisa autori enda poolt ette kantud luuletustest. Selguski, et Contra ei ole olnud tal mitte ainus ja esimene luuletajanimi, kuid sisu mõttes tema isiksust ja loomingut väga hasti tabav.

Kohalesaabunud, keda oli ca 40 ringis, said tuttavaks päris tema esimese luuletusega kui ka terve labilõikega tema enam kui 20 aastaga valminud loomingust. Et Contra on Eesti mõistes "tegija" viitab ka tema kohta tehtud uurimus ühe kooliõpilase poolt. Sellest samast uurimusest selgub, et luuletaja kajastab lemmikteemadena napsu ja selle eripalgelist mõju inimestele ning ka poliitika oma narruseni ei jää puutumata. Samuti on ta tõenäoliselt enim sporditeemalisi luuletusi kirjutanud autor Eestis.

Et esmapilgul tagasihoidliku inimese mulje jätva kesta all on peidus artisti ja julge inimesega, sai selgeks siis, kui Contra esituses hakkasid kõlama tuntud lauluviisid tema enda sõnaloominguga. Sest mis seal salata, isegi Superstaarisaate Raud oleks omapärasest viisipidamisest sõnatu.

Publikult tulnud küsimuste vastustena koorus, et Contra on üks neist vähestest, kes suudab end oma loominguga ara elatada. Televisioonis kaasa tehes olevat lausa oht rikastuda. Kui peale paraja virna luuleraamatute rambivalgusesse tostmist tekkis küsimus, et kas on üldse võimalik millegi uue ja värskega loomingulises mõttes autoril veel lagedale tulla, siis vastus koorus välja erinevate projektide ning ideede elavast kirjeldusest.

Kindlasti andis Contraga toimunud kohtumine seal viibinud inimestele tulevikuks tema loominguga kokku puutudes uue mõõtme - isikliku ja erilise.

Anita Homin

PUBLIK ARVAB

Luulet esitamas

Foto: Maarja Liiv

Contra luuleõhtu oli väga huvitav ja humoorikas. Üritus ei olnud nagu tavaline luuleõhtu, vaid see oli täis nalju ja jutte, mille üle ka järgmine päev naerda sai. Contra rääkis lugusid oma lapsepõlvest, koolist ja elust, kuid samuti ei jäänud kõrvale ka luule. Luulet sai kuulda igale maitsele ja meelele. Samuti ei esitanud contra luulet lihtsalt lugedes vaid ta ka laulis neid. Üldiselt oli luuleõhtu väga hariv ja meeltlahutav hea kogemus.

Taivo Pihlak

Contra luuleõhtu oli täis huumorit, luulet ja laulu, küll vahel "natuke" viisist mööda. Contra esinemisstiil on huvitav ning väga omapärane, luuletused omanäolised ning humoorikad. Õhtu jooksul sai naerda päris palju ning see oli väga hea vaheldus tavapärasele rutiinile.

Mari-Liis Tommula

LUULETUS KAALEPIST

ajakirja kokku panti
toimetuses otsustati
et seekordne kaanepilt
tulema peaks Kaalepilt
aga Ain Kaalep keeldus
sest tal fotograafiaks
puudub igasugu eeldus

hädas oli toimetaja
sest tal väga oli vaja
et seekordne kaanepilt
tuleks ikka Kaalepilt

autol hääled sisse panti
kihutati Albu kanti
ja kui jõuti Kaalepile
algas pihta töö ja vile
muudkui ringi kõpsutati
fotokaga klõpsutati

pildi peale jäädvustati
mitu neidu ilusat
aga kui sai asi klaariks
ajakirja kaanestaariks
kuulutati hoopis kratt
mitte mõni sale piiga
nõnda lood on Kaalepiga

Contra

MERELAAGER

Millega tegelevad Kaalepi noored veel? Eks ikka ka teiste noorte kasvatamisega.

Augustikuus tegi Kristiina mulle huvitava pakkumise – minna Laoküllа merelaagrisse kasvatajaks. Üsna pikalt polnud vaja mõelda, muidugi olin nõus minema. Saigi asjad kokku pakkida ning alustada sõitu Laoküla poole. Seal võeti mind vastu soojalt ja sõbralikult ning laagriülem Leho tutvustas mulle erinevaid kohustusi.

Ehkki teised olid juba seitse päeva laagris veetnud, suutsin edukalt juba esimesel päeval end koduselt sisse seada ja lastega tutvust teha. Laager kestis minu jaoks viis päeva ning selle aja jooksul suutsime kõik üksteisestesse nii ära kiinduda, et maru kurb oli hüvasti jätta ja taas rongile astuda.

Laager möödus väga huvitavalt. Panin end proovile kasvatajana, elasin veidi aega merelistes tingimustes, tutvusin paljude toredate inimestega ning sain osa merelaagri huvitavatest traditsioonidest ja sündmustest. Olen õnnelik, et sain sellise mõnusa kogemuse.

Mare Laube

Tegemist on laagriga, kus magatakse paatide all ja saab õppida purjetama purjekatega (optimisti ja kadetiga) ning sõita ka teiste veesõidukitega, nagu näiteks aerupaadid ja süstad

Igal suvel on Laokülas merelaager. Meil Marega õnnestus minna viimasesse vahetusse kasvatajateks. Saime tutavaks erakordselt lahedate inimeste ja lastega, kellega me veetsime koos kogu laagriaja.

Meile meeldis laager väga ja naaseksime sinna iga kell!

Kristiina Kask

KODUTÜTARDE FOTOJAHT

14. septembril käisime Järva-Jaanis kodutütarde fotojahil. Meile anti kaks paberit, ühe peal olid näidatud punktid ja teise paberi peal olid fotod. Meie pidime oma pildi peale jätma mõne osa sellest fotost, mis oli paberil. Kokku oli seal kuus punkti.

Meie käisime esimesena järve ääre pildistamas, ronisime kõik ühe väikese puust mängulaeva otsa. Seejärel suundusime kuskile, kust sai endale maju osta, seal ronisime üksteise otsa ja tegime nagu maja. Kolmandana vantsisime kiriku juurde, aga enne kui me kiriku juurde jõudsime, nägime üle saja uue, vana, ilusa ja koleda auto, nendel autodel toimus seal mingi iludusvõistlus. Siis jõudsime kiriku juurde, seal jagasime ennast kolmeks väikseks rühmaks, seisime kõik kiriku ette ja laulsime Eesti hümni. Neljandana läksime ühte väga lahedasse kohta ehk siis vanatehnika varjupaika, seal saime tasuta natuke masinate peal turnida, aga siis jooksuga sõjaväeauto katusele -klõps- ja pilt tehtud.

Foto: Triin Rannu

Peale vanatehnikat läksime tuletõrjemuuseumi juures ühe vetsu juurde, kus olid peale joonistatud paljad mees ja naine. Mõned ronisid sinna katusele ja teised tegid nagu tõmbaks neid juustest, kes seal üleval olid. Lõpuks läksime autokrossirajale, seal olid tee ääres kummid ja me ronisime kõik ühe kummi sisse.

Meil oli kaks ja pool tundi aega, meie jõudsime kõigis punktides ilusti käidud ning pärast veel ka poes jäätist ostmas.

Kui kõigil oli punktides pildid tehtud, saime kaks saiakest, rummisaia ja viineripiruka. Ja siis hakkas autasustamine, ma natuke lootsin, et me saame ka auhinna ja oh üllatust! Saime auhinna oma maja eest! Me saime kõik ise hääle anda sellele, mis oli meie meelest kõige parem, aga iseenda poolt ei tohtinud hääletada.

Auhinnaks saime kommikarbi, milles oli 20 kommi, ja tee, mida koondusel juua. Pärast sõitsime rõõmsalt koju ning ma loodan, et kõigile meeldis!

Kaarin Rannu

RANNAPUNGERJA LASTELAAGER

Rannapungerja lastelaager toimus ajavahemikus 18 -25 augustini. Meie külast käisid seal Kaarin, Raimond ja Heleriin. Laagrisse viisid lapsi oma vanemad.

Kui me laagrisse jõudsime oli seal palju minu vanuseid lapsi ees juba. Toimus ühine rivistus kus meile tutvustati kasvatajaid ja jagati kätte toad.

Järgmistel päevadel toimus palju erinevaid ürItusi milleks olid aaretejaht, teatriõhtu, ranna-rätikuvõrkpall, vägikaikavedu, loodusliku lossi ehitamine, vabalavakonkurss ja palju teisi toredaid tegevusi.

Nende esinemiste eest jäid mälestuseks diplomid. Laager oli lahe. Sain juurde palju tuttavaid.

Heleriin Gunin

SÜNNIPÄEVA ÕNNESOOVID!

Lembi Tarassova
Mai Tasang
Enn Kaubi
Rein Kask
Marget Sakna
Meelis Tasang
Jakko Suve
Signe Selge
Sven Kingsepp
Jaanika Lasen
Joseph Madison
Siim Jalakas
Daniel Suve
Devon Raadik
Karola Saar
Tristan Homin

KAALEPI OMA HELMEHALDJAD

Tegemist on kahe noore andeka neiuga, kes on väga mitmekülgsed. Lisaks kunstile, muusikale, spordile ja tarkuste kogumisele suudavad nad tegeleda veel tuhande asjaga ja sealjuures väga edukalt. See pole veel kõik— neil on püsti ka väike ehete meisterdamise töökoda.

Anu ehteid müümas

Foto: Malle Rooba

Ühel ilusal päeval, kui õues hakkas kergelt hämarduma, tegi Mari-Liis helmehaldjast (*sõnaseletus võhikutele: koht kust saab helmeid ja pärleid tellida*) tellimust. Ta oli lubanud ka klassikaaslastele tellida. Nimelt käisid Mari-Liis ja paar tema klassikaaslast ehteringis, kus õpetati igasuguseid ilusaid asju meisterdama. Ehtering toimus korra nädalas ning tasapisi omandati suurte ehtemeistrite saladusi. Niisiis, Mari-Liis tegi tellimust. Sellega läks väga pikalt aega, sest vajaminevaid ehete osakesi oli niivõrd palju ning klassiõed polnud samuti oma soovidega tagasihoidlikud olnud. Lõpuks kui juba õues tõepoolest oli pimedaks läinud ning tellimus valmis sai, vajutas Mannu klahvi „telli“. Nagu kiuste kadus sellel hetkel internet ning kuvarile ilmus kiri „lehte ei saa kuvada“. Mari-Liisil hakkasid pisarad voolama, sest ta oli kogu oma õhtu tellimust teinud ning arvas, et nüüd on peaaegu maailma lõpp käes, sest internet kadus ära ning tellimus endiselt tegemata. Kui ahastuses Mannu oli pool tundi nutnud ning seejärel end kokku võtnud, otsusta ta, et midagi muud ei jää üle ja tuleb teha uus tellimus. Mõeldud, tehtud. Uus tellimus sai tunnikesega valmis ja seekord isegi ei kadunud internet ära. Mari-Liis oli omadega rahul ning suikus mõnusasti ööunne.

Järgmisel päeval oli linnast tulemas Mari-Liisi õde Tiina, kes lubas helmestele poodi järgi minna ning need välja osta. Tiina läkski helmehaldja poodi ning küsis Mari-Liis Tommula pakki. Tuli välja, et pakke oli kaks. Pahaaimamatult otsis Tiina rahakotist viimased eurod välja ning ostis mõlemad pakid välja. Njaa, pakke oli kaks ning nad olid täpselt ühesugused.

Mari-Liis otseselt ei rõõmustanud kui sai teada, et ka ta esimene tellimus oli läbi läinud. Jälle oli tuju rikutud (ei oska inimene siis ka üldse rõõmu tunda). Niisiis, Tiina ootas oma raha helmepakikeste eest ning koolis käival Mari-Liisil polnud suuri summasid taskust võtta. Klassikaaslased ostsid küll oma pärlid välja aga nemad olid huvitatud ainult oma pakkidest, mitte topeltkogusest.

Raskelt hetkel tõttas nooremale õele appi õde Anu (jah, mina), kelle arust oli õe keerulisest majanduslikust olukorrast välja aitamiseks ainult üks võimalus: tuleb teha ehteid ning need maha müüa. Loomulikult olin nõus oma käed ka külge lööma. Kahjuks esialgu polnud mu kätest suur kasu, sest esimesed ehted oli pehmelt öeldes käkerdised ning Mari-Liis proovis minult lihtsalt tange käest sikutada, et ma materjali ei raiskaks. Kuna mulle hakkas ehete meisterdamine meeldima, siis ei andnud ma alla. Järjekindlalt jätkasin käkerdiste tootmisega - üks hullem kui teine. Kuna harjutamine teeb meistriks ning ma polnud täiesti lootusetu juhtum, siis lõpuks hakkas ilusaid asju ka tulema.

Ehteid otsustasime müüa laatadel ning facebooki vahendusel. Kuna kaks aastat tagasi oli minu suureks unistuseks saada laadamüüjaks (njahm, ema käskis ambitsioonikam olla aga mina ikka jubedalt tahtsin, et mul oleks kusagil laadal oma plats ning mingi kaup), siis lõpus oli mul olemas oma kaup ning polnud küsimustki, kes laadale müüma läheb. Pealegi Mari-Liisil on muud ka teha, kui laatadel vahtida.

Olen käinud ehteid müümas Kaalepi Jaanipäeval, Roosna-Alliku jõululaadal, Paide kevadlaadal, Vargamäel, Tallinnas Ülemiste keskuses Järvamaa Päevade raames ning olen ehetega koguni Soomes ja Austrias messil käinud. Ehete tegemine on mõnus hobi, mis toob boonusena lisasissetulekut. Niipea me veel pärleid kokku pakkida ei plaani.

Anu Tommula

HOROSKOOP

Kaljukits 22.12 – 20.01 Sombused sügisilmad ei suuda sinult röövida elurõõmu. Laulad ja tantsid ja teed rõõmuga ära kõik, mis vaja. Jätka samas vaimus, vaata vaid, et end ära ei väsita suure tuhinaga.
Veevalaja 21.01 – 19.02 Sügis toob sinu ellu paratamatult rutiini. Ürita tegeleda erinevate asjadega, mis sind rõõmsaks teevad, et välja tulla hallist argipäevast. See ei pruugi üldse hall olla, kui leida midagi meeldivat iga tegevuse juurest.
Kalad 20.02 – 20.03 Unistad juba uuest suvest. Loogiline ka, suvi on väga võluv aastaaeg oma päikese ja mereveega. Võid unistada, aga kiiremini see suve ei too. Parem sisusta oma aega millegi asjalikuga ja aeg lausa lendab ise.
Jäär 21.03 – 20.04 Oled veidi minevikus kinni. Tõesti, vanasti oli muru rohelisem ja taevas sinisem, ent kui sa häälestaksid end praegusele lainepikkusele, mõistaksid, et tegelikult on praegu ka üsna hea elada ning vahest ehk paremgi kui varem.
Sõnn 21.04 – 21.05 Tunned, et parim variant sügise möödasaatmiseks on istuda aurava kakaotassiga teleka ees, tekk peal. Jah, on turvaline ja hea, ent oma kindlusest tuleb vahel ise osata välja murda.
Kaksikud 22.05 – 21.06 Alustad palju asju, aga tihtipeale ei suuda neid kõiki toimetusi lõpuni viia. Oled püsimatu ja veidi rahutu. Võta üks tassitäis piparmünditeed ja lõõgastu – maru rahulik tuleb olla.
Vähk 22.06 – 23.07 Sinus lööb välja perfektsionisti külg. Üritad iga ettevõtmise teha täiuslikult ja veatult ning ajad taga ideaalsust. Võta rahulikult, miski ei ole lõpuni ideaalne, niiet võid kergesti pettuda.
Lõvi 24.07 – 23.08 Kipud unelema ja veidi uimane olema. Võib-olla tuleb see ilmamuutusest, võib-olla lihtsalt uue rutiini poolt põhjustatud loidus. Eks sa puhka veidi, ent ürita ikka mitte päris talveunne jääda.
Neitsi 24.08 – 22.09 Sügistuuled ei suuda sinu südamest minema puhkuda armastuse magusat lõhna. Oled rõõmsameelne ja motiveeritud. Sind inspireerib teatud inimene ja sa ise tead seda kõige paremini, kes.
Kaalud 23.09 – 22.10 Mõtled tihtipeale väga sügavatel teemadel ja kipud filosofeerima erinevatel inimest puudutavatel küsimustel. Soe soovitus – kirjuta mõtted üles, sest sealt tuleb kindlasti midagi väärtuslikku.
Skorpion 23.10 – 22.11 Suhtud veidi vastumeelselt kõigesse uude ja huvitavasse. Hoiad kinni vanast ja turvalisest ning ei soovi naljalt pea ees tundmatusse vette hüpata. Võta riske, sest mis oleks hullem, mis juhtuda võib?
Ambur 23.11 – 21.12 Naerata rohkem! Vihmased ja sombused ilmad muudavad su näo üsna ilmale sarnanevaks, ent see ei sobi sulle kohe üldse mitte. Näita maailmale oma naeratust ja lausa päike tuleb välja.

Agent 006 aka Kuri Tädi Panniga

Tervisliku toidu teabepäev 29. septembril kell 10:00 Albu valla külade toas.

Külatuba alates oktoobrist **lahti iga päev** kell 16:00-20:00.

Kaalepi kasutatud riiete tuba ootab külastajaid!

"Lotte" kunstnik **Heiki Ernits** tutvustab oma loomingut **Kaalepi külatoas** 5. oktoobril kell 12:00. Ole kohal!

ÜLESKUTSE

Kaalepi Külateataja on vabatahtlike noorte poolt koostatud ajaleht, mis paraku täiesti ilma rahata ilmuda ei saa. Oodatud on kõik toetused, et saaks järgmised numbrid trükki anda.

Ülekandega saab toetada Kaalepi Küla Seltsingu arvele:
221029905091 **Maiu Mäe**
Selgitusse kindlasti kirjutada "Kaalepi külateataja"

Sularahas võib tuua külatuppa või võtta ühendust telefonitsi ja seejärel kokku leppida koht ja aeg.

Aitäh!

KONTAKT
kaalepikylateataja@gmail.com
58188550 või 55559930

Mida ütles õpetaja sebrale kui sebra kooli läks?

"Viisakas õpilane pidzaamas kooli ei tule!"

Mis on väikseim asi maailmas? (Kükitav mannatera)

Buratino küsib Papa Carlolt: "Lapsed ütlesid, et neid tõi kurg, aga kuidas mina ilmale tulin?"

Papa Carlo ütleb: "Sind, pojuke, tõi rähn!"

„Kas sa lõvi kardad?" küsib Juku isalt. „Ei, poja."
„Aga tiigrit?" „Ei karda."
„Aga lõvi ja tiigrit, kui nad koos on?" „Ei."
„Aga kas sa sarvedega Vanapaganat kardad?" „Üldse ei karda!"
Juku jääb mõttesse, siis ütleb:
„Nojah, see tähendab, et ainult meie ema kardadki."

Peatoimetaja: Mare Laube **Asepeatoimetaja**: Kristiina Kask **Küljendus:** Mare Laube
Reporterid: Triin Rannu, Kristiina Kask, Anu Tommula, Mari-Liis Tommula, Mare Laube, Anita Homin
Henry-Sven Adams, Johannes Kask, Kaarin Rannu, Tiina Kask, Heleriin Gunin
Fotograafid: Tiina Kask, Henry-Sven Adams, Mare Laube. Malle Rooba